

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ
ΚΑΠΕΤΑΝΣΑΛ

Εικονογράφηση: Σάντρα Ελευθερίου

Οι περιπέτεες του
Ηπίου θερμοκήπιου

ΒΙΒΛΙΟ
5
Η.Θ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

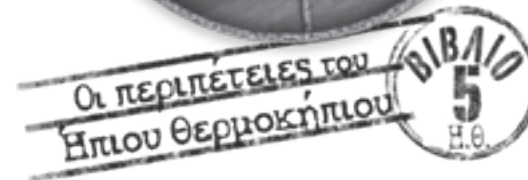

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣΣΑΣ

Εικονογράφηση: Σάντρα Ελευθερίου

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι περιπέτειες του Ηπίου Θερμοκήπιου 5 – Το ημερολόγιο της καπετάνισσας**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρήστος Δημόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση

ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Σάντρα Ελευθερίου

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλσάμης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Χρήστος Δημόπουλος, 2020

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2020

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2020

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3635-7

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3636-4

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Ο **ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ** γεννήθηκε στην Αθήνα. Για πολλά χρόνια παρουσίαζε στην ΕΡΤ τη βραβευμένη παιδική εκπομπή ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ, ενώ τώρα παρουσιάζει τη συνέχειά της με τίτλο 1.000 ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ. Τα τελευταία χρόνια γράφει βιβλία για παιδιά.

Η **ΣΑΝΤΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ** ζει και εργάζεται στη Λάρνακα. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες.

Με την εικονογράφηση ασχολείται επαγγελματικά από το 2004. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες στο Alexander College, ενώ είναι αυτοδίδακτη εικονογράφος.

Έχει λάβει τρεις φορές το Κρατικό Βραβείο Εικονογράφησης του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου και έχει βραβευτεί δύο φορές από το Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπεζής Κύπρου και τον Κυπριακό Σύνδεσμο Παιδικού και Νεανικού Βιβλίου. Αντιπροσώπευσε την Κύπρο στην τιμητική λίστα της IBBY 2012.

Παράλληλα με την εικονογράφηση, ασχολείται με τη συγγραφή, όπου επίσης έχει διακριθεί.

Στη Μυρτώ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 1836
Ναύπλιο

Οικία της Μαντώς Μαυρογένους

Τον τελευταίο καιρό ξεχνούσε. Το μυαλό της έτρεχε αλλού και δε θυμόταν πού έβαζε τα πράγματα. Φορές φορές ένας κόμπος ανέβαινε στον λαιμό και την έπνιγε.

Απ' το παράθυρο της σάλας στον πρώτο όροφο, η καπετάνισσα στεκόταν όρθια και κοίταζε έξω, τότε το μικρό χωμάτινο δρομάκι που οδηγούσε στα τείχη, τότε τον απότομο βράχο που στην κορυφή του δέσποζε το μεγάλο κάστρο. Εκείνος ο Νοέμβριος δεν αστειευόταν. Ψιλόβρεχε, μα είχε σηκωθεί κι ένας αέρας που έκανε τις στάλες της βροχής να χτυπούν με δύναμη στο τζάμι. Σταγόνες αρμυρές ήταν και τα δάκρυα πάνω στα μάγουλά της, που, στα σαράντα της, είχαν αρχίσει πια να χάνουν το

ροδαλό τους χρώμα. Η βροχή κι ο αέρας τη μελαγχολούσαν. Μα πιο πολύ τη μελαγχολούσαν όλα τα άλλα. Είχε δώσει την περιουσία της για τον Αγώνα. Είχε ξεσηκώσει τους Μυκονιάτες, είχε κυνηγήσει Αλγερινούς πειρατές, είχε πολεμήσει τους Τούρκους στην Κάρυστο, στο Πήλιο, στη Φθιώτιδα. Είχε αγαπήσει και είχε αγαπηθεί. Κι όμως, όλα αυτά της φάνοταν τώρα τόσο μακρινά. Είχε απομείνει μόνη και ξεχασμένη. Μ' έναν τίτλο μονάχα. «Αντιστράτηγος!» Μα τι να σου κάνει ένας τίτλος; Ο τίτλος δεν είναι παράδες και, για ν' αγοράσεις ψωμί, παράδες χρειάζεσαι.

Γι' αυτό και αναγκάστηκε να πουλήσει και τα τελευταία της υπάρχοντα. Το βενετσιάνικο σκρίνιο, δυο καρέκλες σκυριανές, τον καθρέφτη, ένα μπαουλάκι πειρατικό και τα δυο σερβίτσια. Τα είχε πάρει όλα εκείνος ο ακώνευτος ο Άρμανσπεργκ, που τον είχε κουβαλήσει ο Όθωνας και τον είχε κάνει και πρωθυπουργό. Η καπετάνισσα δεν τον είχε συναντήσει πρόσωπο με πρόσωπο, μα σαν είχε κάνει γνωστό πως πουλούσε τα υπάρχοντά της, ένας απεσταλμένος του πρωθυπουργού είχε παρουσιαστεί μπροστά της για να δει από κοντά τα αντικείμενα και να της κάνει μια προσφορά. Της έδινε 3.600

δραχμές για όλα, μισθούς ενός χρόνου, δηλαδή, ενός αξιωματικού της χωροφυλακής. Η καπετάνισσα είχε δεχτεί από ανάγκη και, λίγες μέρες αργότερα, δυο υποτακτικοί ήρθαν με τα λεφτά και πήραν τα πράγματα μ' ένα κάρο.

Εκείνη τη στιγμή, η πόρτα άνοιξε και μια γριά με χαρακωμένο πρόσωπο, ποδιά και μαντίλα στο κεφάλι μπήκε στην άδεια σάλα. Πλησίασε την καπετάνισσα στο παραθύρι, στάθηκε πίσω της κι ακούμπησε τα χέρια της στους ώμους της.

«Κυρά μου, τι έχεις;» τη ρώτησε ανήσυχη.

Η καπετάνισσα γύρισε προς το μέρος της και την κοίταξε με τα υγρά της μάτια. Αγκάλιασε σφιχτά τη γριούλα και ξέσπασε σε λυγμούς.

«Κλαις; Εσύ, η Μαντώ Μαυρογένους, κλαις; Κοτζάμ καπετάνισσα;»

Κυριακή 12 Μαρτίου 1837
Ναύπλιο

Λιμάνι

Μια βρετανική φρεγάτα, με τα τρία πανύψηλα κατάρτια της, ήταν αγκυροβολημένη στ' ανοιχτά. Αποβραδís, όλο το πλήρωμα δούλευε ασταμάτητα, ώστε το πλοίο να ξεκινούσε πρωί πρωί, πριν οι ντόπιοι ξυπνήσουν και μαζευτούν στην προβλήτα για να δημιουργήσουν επεισόδια. Ναύτες σκαρφαλωμένοι στους ιστούς έκαναν τον τελευταίο έλεγχο στα πανιά με τις παράξενες ονομασίες: τη μαϊστρα, τη γάμπια, τη μετζάνα, τον τρίγκο και τους παπαφίγκους. Όλα τα πανιά έπρεπε να είναι πανέτοιμα για το ταξίδι. Βάρκες μετέφεραν στη φρεγάτα κιβώτια, μπαούλα και δέματα, όλα τα υπάρχοντα του μοναδικού επιβάτη και της συνοδείας του. Εκείνος είχε ήδη ανέβει στο πλοίο και από τη γέφυρα ατένιζε την πόλη που απλωνόταν κάτω από το κάστρο. Εκεί είχε ζήσει τα τελευταία τέσσερα χρόνια, τα πρώτα δυο ως αντιβασιλέας και τα τε-

λευταία δυο ως πρωθυπουργός αυτής της μικρής, ξένης χώρας που μόλις πρόσφατα είχε γίνει ανεξάρτητη. Όχι, δεν έπρεπε να είχε κάνει το χατίρι του Λουδοβίκου, του βασιλιά της Βαυαρίας, που τον είχε παρακαλέσει να βοηθήσει τον γιο του, εκείνο το παιδαρέλι, τον Όθωνα, που μόλις τον είχαν κάνει βασιλιά της Ελλάδας. Το είχε μετανιώσει πικρά. Αλλά τώρα, όλα είχαν τελειώσει. Τον είχαν παύσει από τα καθήκοντά του και τον έδιωχναν. Σπουδαία ανταμοιβή!

Ο Γιόζεφ Λούντβιχ Φραντς Ξαβιέ, Γκραφ φον Άρμανσπεργκ, 4ος Πρωθυπουργός του Βασιλείου της Ελλάδας, γύριζε στην πατρίδα, την αγαπημένη του Βαυαρία. Η βρετανική φρεγάτα θα τον άφηνε στο λιμάνι της Τεργέστης, στην Ιταλία, κι από κει, με άμαξες, θα διάνυε τα 500 περίπου χιλιόμετρα ως το οικογενειακό του κάστρο, το «Σλος Εγκ», έξω από το Ντέγκεντορφ.

Ο καπετάνιος πλησίασε τον κόμη στη γέφυρα. «Εξοχότατε», του είπε, «όλα τα πράγματά σας έχουν φορτωθεί. Είμαστε έτοιμοι για αναχώρηση».

«Ζέα γκουτ. Ντάνκε σεν. – Πολύ ωραία, ευχαριστώ», απάντησε εκείνος.

«Βίρα την άγκυρα, λύστε τους κάβους, σηκώστε τα πανιά!» διέταξε ο καπετάνιος.

Η φρεγάτα στάθηκε για μια στιγμή ακίνητη. Καθώς τα πανιά, το ένα μετά το άλλο, άρχισαν να ξεδιπλώνονται και να υψώνονται στα κατάρτια, το πλοίο άρχισε να παίρνει προς τα δεξιά και ν' απομακρύνεται ήρεμα από την αποβάθρα. Ένα μελίσσι από ναύτες δούλευε στο κατάστρωμα, τραβούσαν τις σκότες, τις περνούσαν απ' τα ράουλα, γύριζαν τα βιτζιρέλα, τέντωναν τα πανιά. Το πρωινό αεράκι ήταν αρκετό για να δώσει ώθηση στη φρεγάτα. Το πλοίο γύρισε την πρύμνη του στην πόλη κι άρχισε ν' απομακρύνεται. Με το που πέρασε το Μπούρτζι, έκανε αριστερά για να βγει απ' τον Αργολικό Κόλπο. Στην προκυμαία, είχαν μαζευτεί μια χούφτα ντόπιοι που είχαν μάθει τελευταία στιγμή την αναχώρηση του Άρμανσπεργκ. Ύψωναν τις γροθιές τους στον αέρα και φώναζαν προς τη φρεγάτα που ξεμάκραινε.

«Ουστ από δω!»

«Στα τσακίδια, παλιοβαυαρέ!»

Αλλά ο Άρμανσπεργκ δεν τους άκουγε, καθώς ο γαρμπής έπαιρνε τις φωνές τους μακριά...

Δευτέρα 9 Μαΐου 2016

Ρώμη, Ιταλία

Πιάτσα ντελ Κολοσέο 9, Ξενοδοχείο «Κάζα Κολοσέο»

Ο Λουίτζι φορούσε το ίδιο σκούρο κοστούμι, δυο νούμερα μεγαλύτερο απ' ό,τι έπρεπε. Είχε το ίδιο καλοκάγαθο ύφος, και το κεφάλι του, πάντα κουρεμένο σαν γλόμπος, έλαμπε κάτω απ' τις ακτίδες του ήλιου που τρύπωναν στο δωμάτιο. Στα χέρια του κρατούσε έναν δίσκο με ένα ποτήρι γεμάτο διάφανο υγρό που έβγαζε μπουρμπουλήθρες.

«Λε ο πορτάτο λα σουά σόντα, κάπο. – Σας έφερα τη σόδα σας, αφεντικό», είπε στον άντρα που καθόταν μπρος στην μπαλκονόπορτα και θαύμαζε τη θέα προς το Κολοσσαίο, το αμφιθέατρο του Φλάβιου, ένα από τα σπουδαιότερα αξιοθέατα της Ρώμης, της Αιώνιας Πόλης.

Ο Ούλριχ Φάμπερ φον Μπιερλάγκερ φαινόταν να έχει κοντύνει ακόμα πέντε πόντους την τελευταία βδομάδα. Αφού τον είχαν ανακαλύψει οι Έλ-

ληνες αστυνόμοι στο υπόγειο του Παλατιού του Μεγάλου Μαγίστρου της Ρόδου, όπου είχε περάσει τρία εφιαλτικά εικοσιτετράωρα νηστικός, άπλυτος και –το χειρότερο– με αναγκαστική παρέα τον Ντάνκαν ΜακΝτούγκαλ, είχε γυρίσει στη Ρώμη κι είχε παρουσιαστεί μπροστά στο Κυρίαρχο Συμβούλιο, όπου, δέκα πάρα πολύ θυμωμένοι Ιππότες τού είχαν αναγγείλει την ομόφωνη απόφασή τους να τον καθαιρέσουν από τη θέση του Μεγάλου Καγκελάριου του Κυρίαρχου Στρατιωτικού Τάγματος του Ξεώνα του Αγίου Ιωάννη της Ιερουσαλήμ, της Ρόδου και της Μάλτας. Οι διαδικασίες ήταν συνοπτικές. Ο Μπιερλάγκερ έζησε την απόλυτη ταπείνωση, καθώς του ξήλωσαν τις επωμίδες και τα παράσημα, του τρύπησαν το καπέλο και του έσπασαν το σπαθί στα δύο.

Και τώρα, ο πρώην Μέγας Καγκελάριος είχε απομείνει μόνος. Μόνος, αν εξαιρέσει κανείς τον Λουίτζι. Παρόλο που του ήταν πιστός σωματοφύλακας, οδηγός και μπάτλερ, ο Μπιερλάγκερ τον θεωρούσε τελείως χαζό και του φερόταν πάντα υποτιμητικά και με ιδιαίτερη σκληρότητα.

«Λουίτζι, αναχωρούμε αμέσως», του είπε. «Αυτή η πόλη δε μας σηκώνει άλλο!»

«Ε ντόβε αντρέμο;– Και πού θα πάμε;» ρώτησε ο Λουίτζι.

«Στη Βαυαρία, στο Κάστρο του Αυγού, στο “Σλος Εγκ”! Είναι ένα ξενοδοχείο για “βι άι πι” πελάτες και μόλις ανέλαβα τη θέση του Γενικού Διευθυντή! Σου συνιστώ να ξεσκονίσεις τα γερμανικά σου, βλήμα!»

Ο Λουίτζι άφησε το σαγόνι του να πέσει.

«Με δουλεύετε, αφεντικό! Διευθυντής ξενοδοχείου από Μέγας Καγκελάριος!»

«Πώς τολμάς, ιμπετσίλε – ηλίθιε!» του φώναξε έξαλλος ο Μπιερλάγκερ και του άστραψε ένα χαστούκι. Ο Λουίτζι κλονίστηκε κι ο δίσκος με τη σόδα έπεσε απ’ τα χέρια του κάνοντας έναν εκκωφαντικό θόρυβο.

Η Διευθύντρια του Μουσείου Μυθικών Αρχαιοτήτων, Αντιγόνη Δεληγοτιά, θέλοντας να αποκτήσει ένα σπάνιο έκδεμα για τον εορτασμό των 200 χρόνων από την έναρξη της Επανάστασης του 1821, αναθέτει στον Ήπιο Θερμοκήπιο μια ακατόρδωτη αποστολή.

Έτσι, ο καθηγητής και τα εγγόνια του μπλέκονται σε περιπέτειες. Ξεκινώντας την έρευνά τους από τη Μύκονο, φτάνουν στο Ναύπλιο, όπου ένας πολυμαθής δικηγόρος τούς αποκαλύπτει ένα πολύτιμο μυστικό.

Αυτό τους οδηγεί στη Γερμανία, στο «Σλος Εγκ», ένα μεσαιωνικό κάστρο που κάποτε ανήκε στην οικογένεια του Ιωσήφ Λουδοβίκου Φραγκίσκου Ξαβέριου, Κόμη του Άρμανσπεργκ και 4ου Πρωθυπουργού του Βασιλείου της Ελλάδας! Όμως, εκεί τους περιμένουν δυσάρεστες εκπλήξεις: ο παλιός μας γνώριμος, Ούλριχ Φάμπερ φον Μπιερλάγκερ, και ο Πέτερ, που δεν είναι Πέτερ!

Η αποστολή τους στέφεται με αποτυχία, κι ο Ήπιος Θερμοκήπιος, η Αθηνά και ο Ορέστης γυρίζουν στην πατρίδα με άδεια χέρια. Ή έτσι νομίζουν!

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-3635-7

9 786180 136357

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24779